

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare. Potrivit recurentului, aprecierea Tribunalului Funcției Publice, potrivit căreia acest principiu nu se aplică încetării efectelor unui contract de agent temporar care are la bază încrederea reciprocă nu ia în considerare jurisprudența instanțelor Uniunii și rapoartele Organizației Internaționale a Muncii;
4. Al patrulea motiv întemeiat pe eroarea de apreciere săvârșită de Tribunalul Funcției Publice privind consecințele încălcării articolului 10 din reglementarea internă a Parlamentului European, în măsura în care a statuat că încălcarea obligației de a informa în prealabil comitetul pentru personal nu poate determina anularea deciziei de concediere;
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității;
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care, potrivit recurentului, decizia din 10 iulie 2007 nu este în niciun fel motivată;
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a considerat că nu are competența să verifice veridicitatea și gravitatea motivelor care au determinat concedierea;
8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care concedierea recurentului nu a fost justificată prin dovezi factuale.

Acțiune introdusă la 22 august 2011 — Natura Selection/OAPI — Menard (natura)

(Cauza T-461/11)

(2011/C 340/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Natura Selection, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: E. Sagrañes Coca, abogada)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ernest Menard SA (Bourseul, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentei acțiuni;
- obligarea OAPI să prezinte probele de notorietate la care s-a referit reclamanta în cadrul procedurii de cale de atac R 2454/2010-2 și identificate la punctul 39 din acțiune;

— anularea Deciziei din 8 iunie 2011 în cauza R 2454/2010-2 pronunțată de Camera a doua de recurs a OAPI și a Deciziei diviziei de opoziție din 21 octombrie 2010 în cauza B 1072513;

— acordarea în totalitate a înregistrării mărcii figurative nr. 4 713 368 „natura”, contestată prin opoziția B1072513 pentru produsele din clasa 20;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „natura” pentru produse și servicii din clasele 14, 20, 25 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Ernest Menard SA.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „natura” pentru produse și servicii din clasele 19 și 20.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Franța/Comisia

(Cauza T-478/11)

(2011/C 340/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter și J. Rossi, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei C(2011) 4376 final a Comisiei Europene din 29 iunie 2011 privind ajutorul de stat nr. NN 10/2010 referitor la acțiunile desfășurate de interprofession nationale porcine (denumită în continuare „INAPORC”), finanțate prin cotizațiile voluntare devenite obligatorii (denumite în continuare „CVO”) colectate de INAPORC de la membrii pe care îi reprezintă. Comisia a considerat că aceste CVO sunt măsuri care constituie un ajutor de stat compatibil cu piața internă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a considerat că acțiunile desfășurate de INAPORC, cu ajutorul veniturilor obținute din CVO, sunt imputabile statului și finanțate prin resurse de stat.

Reclamanta susține că acțiunile desfășurate de INAPORC, cu ajutorul veniturilor obținute din CVO, răspund cerințelor stabilite de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2004, Pearle și alții (C-345/02, Rec., I. p. 7139) pentru a nu se considera că reprezintă resurse de stat care finanțează acțiunile imputabile statului cotizațiile obligatorii colectate de un organism care reprezintă întreprinderile dintr-un sector economic, în măsura în care:

- acțiunile desfășurate de INAPORC ar fi stabilite de corpul profesional care reprezintă întreprinderile din sectorul agricol respectiv și nu ar servi drept instrumente pentru punerea în aplicare a unei politici de stat;
- acțiunile desfășurate de INAPORC ar fi finanțate prin intermediul resurselor colectate de la întreprinderile din domeniu;
- modalitățile de finanțare și procentajul/cantitatea cotizațiilor ar fi stabilite în cadrul INAPORC, fără nicio intervenție a statului;
- cotizațiile ar fi în mod obligatoriu utilizate pentru finanțarea măsurii, fără a exista vreo posibilitate de intervenție a statului.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Franța/Comisia

(Cauza T-479/11)

(2011/C 340/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha și J. Gstalter, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei C(2011) 4483 final a Comisiei Europene din 29 iunie 2011 privind ajutorul de stat nr. C 35/2008 acordat de Franța instituției publice cu caracter industrial și comercial „Institut Français du Pétrole”.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept, în măsura în care Comisia nu ar fi dovedit corespunzător cerințelor legale existența unui ajutor de stat. Astfel, reclamanta consideră că, pentru a constata existența unui ajutor de stat, Comisia nu a respectat normele care guvernează proba în materie de ajutoare de stat, atât în ceea ce privește sarcina probei, cât și standardul de probațiune.
2. Al doilea motiv, împărțit în patru aspecte, se întemeiază pe erori de fapt și de drept, în măsura în care Comisia a reținut existența unei garanții implicite nelimitate în favoarea Institut Français du Pétrole. Reclamanta arată că:
 - din examinarea dreptului francez, nu se poate deduce existența unui principiu de garantare de către stat a datorii Institut Français du Pétrole;
 - faptul că procedurile de drept comun în materie de reorganizare și de faliment nu sunt aplicabile Institut Français du Pétrole nu ar însemna că creditorii unei astfel de instituții s-ar afla într-o situație mai favorabilă decât creditorii unei întreprinderi supuse dreptului comercial;
 - mecanismele care permit să se pună în discuție răspunderea statului nu pot fi asimilate unui mecanism de garantare nelimitată și
 - eventuala menținere a anumitor creanțe corespunzătoare obligațiilor de servicii publice ale Institut Français du Pétrole nu ar avea legătură cu statutul instituției.
3. Al treilea motiv, împărțit în două aspecte, se întemeiază pe încălcarea noțiunii de avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care:
 - Comisia ar fi concluzionat în mod eronat că existența unei garanții, presupunând că ar fi dovedită, ar crea un avantaj în favoarea Institut Français du Pétrole și
 - în subsidiar, Comisia ar fi încălcat noțiunea de avantaj atunci când a considerat că pretinsul avantaj de care ar beneficia Institut Français du Pétrole datorită garanției sale statutare a fost transferată filialelor sale de drept privat Axens și Prosernat.